

По синяві мчиться кораблик горою,  
Шо срібні у нього вітрила...  
Пливе срібний місяць, мандрує з прибою,  
На синь його Мойра спустила.

Чи плесо, як гребінь, чи піниться море,  
Він лине, пливе, аби плисти...  
А паруси сяйво кидають в простори,  
То срібне, то знов золотисте.

Пливе, не кине свій якор на звенце,  
Кружляє, а все по блакиті!  
Глядить — у віддалі без впину блукає  
По сірому-сірому світі  
Човенце моє...

\*\*\*

Джерело:Цифрова Українська Бібліотека.